

[Kaj Poulsen]

tredjedel fik tilknytning til arbejdsmarkedet. Vi må undersøge i udvalget, hvad der ligger bag dette; det synes vi er interessant.

Arbejdsministeren havde det indtryk, at vi måske ikke læste de svar, vi fik i udvalget. Det synes jeg er en lidt flot udtalelse, når ministeren kan se, at formentlig over halvdel af spørgsmålene er stillet på baggrund af svar, vi har fået i udvalget. Det må da tyde på, at der har været en grundig gennemgang af svarene i udvalget, og at vi har fulgt de svar op, der er kommet. Det eneste, vi ikke har kunnet følge op, er de sidste – hvad skal vi skyde på? – 60–70 spørgsmål, som vi ikke har haft mulighed for at stille ekstra spørgsmål til, men det får vi nu.

Undervisningsministeren står, hver gang vi taler om disse ting, op og fortæller højt og flot, remser op, at vi har hist og vi har pist og vi har her og vi har dér, men der er som regel ikke ret meget i det, og det tror jeg også vil vise sig denne gang.

Det kan godt være, at de ledige får 7.000 pladser i stedet for 5.000, siger ministeren. Ingen dokumentation! Heller ingen dokumentation for, at de kan få de 5.000 pladser, og hvordan de passer og hvordan de matcher med de lediges forudsætninger. Vi ved det ikke. Man har haft syv måneder til at prøve at finde ud af det i, men man har ikke gjort noget ved det, og så kommer man her og vil fortælle os, at vi ikke kan gøre det på en uge og heller ikke på 14 dage. Men vi har fået et helt klart svar i arbejdsmarkedsudvalget af statsministeren om, at det vil blive klaret måned for måned at skabe de uddannelser, der skal laves. Det er flotte armsving, man foretager i næsten hvert andet svar, vi får i udvalget. De uddannelser, der bliver stillet til rådighed, skal have en sådan karakter, at de langtidsledige har gode muligheder for beskæftigelse efter uddannelse.

Så er der de store armsving, man foretager med enkeltfagskurserne og folkehøjskolerne. Må jeg have lov at spørge ministeren: hvad er det, man uddanner sig til? Hvad er det, man sigter på på dette område? Hvad er det for nogle gode beskæftigelsesmuligheder, der kommer ud af det? Jeg tror, at ministeren har nogle forestillinger, som ikke hører hjemme i denne verden, om, hvad en stor del af de uddannelser, som påstås stillet til rådighed, giver mulighed for. Der er andre ud-

mærkede og gode uddannelser, det skal erkendes.

Ministeren sagde, at helt hen i januar kan vi sætte folk i gang. Ja, det er rigtigt. Hvis de kommer i gang i januar, kan de få ydelse i indtil to år. Ja men hvad er det for uddannelser, der starter 1. januar? Der er formentlig nogle enkelte inden for de tekniske skoler. Er der enkeltfagskurser nogen steder, der går i gang? Er der folkehøjskoler? Ja, måske nogle steder. Men der er stort set ingen af de erhvervs kvalificerende kurser, der går i gang på det tidspunkt. Derfor er tidspunktet for fejlet, som man sætter det i gang på. Vi kan selvfølgelig også undersøge i udvalget, hvordan det problem kan tackles.

Jeg tror, at det trods undervisningsministerens lidt naive optimisme også på dette område vil vise sig at slå fejl. Men da man hænger så voldsomt i for at gennemføre dette med de alvorlige konsekvenser, der er for de langtidsledige, får vi desværre nok ingen anden mulighed for at konstatere, at det er slået fejl. Man vil ikke undersøge det ordentligt, og man vil ikke dokumentere det ordentligt.

Formanden (Svend Jakobsen):

Med udgangspunkt i nogle forespørgsler skal jeg oplyse, at det er min hensigt at lade holde en middagspause ca. kl. 18 af en time til fem kvarters varighed.

Estrup (RV):

En stor del af den debat, vi har haft her, har drejet sig om ønsket om at få udsat tredjehåndlingen og benytte grundlovens § 41. Det har drejet sig om, hvorvidt det er nye problemer, vi har fået på bordet i forbindelse med ændringsforslagene, eller det er velkendte problemer. Jeg skal prøve på at resumere mit indtryk af de ting, der nu har været rejst i debatten.

Vi har beskæftiget os en del med det, der hedder spørgsmål 225, og med, hvad realiteterne er for dem, der måtte afslutte et arbejdstilbud efter 1. juli. Det drejer sig om, hvordan man er stillet ved en hvilken som helst overgangsfrist, en hvilken som helst deadline, der måtte blive sat mellem arbejdstilbuddet i dets nuværende udformning og den fremtidige udformning med uddannelses tilbud. Det har altså intet som helst at gøre med spørgsmålet om de ændringsforslag,